

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 10ης Δεκεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση T-75/96,

Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Değerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, εταιρία τουρκικού δικαίου, με έδρα το Söke/Aydın (Τουρκία), εκπροσωπούμενη από τον Izzet M. Sinan, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, ενεργούντα κατ' εντολή των Morgan, Lewis et Bockius, Βρυξέλλες, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernarch, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Nicholas Khan και Δημήτρη Τριανταφύλλου, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της ανακοινώσεως για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας (ΕΕ 1996, C 50, σ. 3),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. P. Briët και A. Potocki, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 8 Ιανουαρίου 1996 η Επιτροπή Βιομηχανιών Βάμβακος και Συναφών Κλωστοϋφαντουργικών Προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (στο εξής: Eurocoiton) υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία σύμφωνα με την οποία οι εισαγωγές φλοκωτών αλευκάστων βαμβακερών υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας πραγματοποιούνται με πρακτικές ντάμπινγκ, με αποτέλεσμα να προξενούν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

- 2 Η Επιτροπή άρχισε έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 1, στο εξής: κανονισμός αντιντάμπινγκ).
- 3 Η ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές των επιμάχων υφασμάτων δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 21ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ C 50, σ. 3).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Μαΐου 1996, η Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini DeĞerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, με έδρα την Τουρκία, η οποία κατασκευάζει και εξάγει προς την Κοινότητα τα είδη βαμβακερών υφασμάτων που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, άσκησε, αφενός, προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει των άρθρων 173, τέταρτο εδάφιο, 174 και 176 της Συνθήκης ΕΚ (στο εξής: Συνθήκη), κατά της ανακοινώσεως για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ, και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, δυνάμει του άρθρου 178 της Συνθήκης, για τη ζημία που της προκάλεσε το προσβαλλόμενο μέτρο.
- 5 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της «προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και την Τουρκία γενικότερα».
- 6 Η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Αυγούστου 1996, T-75/96 R, Söktaş κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-859).

- 7 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής έκρινε, καταρχάς, ότι το ακυρωτικό αίτημα ήταν *prima facie* προδήλως απαράδεκτο, εφόσον η έναρξη της επίμαχης διαδικασίας αντιντάμπινγκ συνιστούσε, εκ πρώτης όψεως, προπαρασκευαστικό μέτρο μη δυνάμενο να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως, του οποίου ο παράνομος, ενδεχομένως, χαρακτήρας μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς με προσφυγή ακυρώσεως κατά της τελικής αποφάσεως.
- 8 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής έκρινε, δεύτερον, ότι το αίτημα αποζημιώσεως ήταν, εκ πρώτης όψεως, προδήλως απαράδεκτο, για τον λόγο ότι η κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας παράνομη πράξη, η οποία προκάλεσε την προβαλλομένη ζημία, δεν παρήγαγε έννομα αποτελέσματα και, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε, εν πάση περιπτώσει, προσκομίσει κανένα στοιχείο ως προς τη φύση και την έκταση της προβαλλομένης ζημίας.
- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 19 Ιουνίου 1996, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαράδεκτου κατά της προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 10 Με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1996, εκδοθείσα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 σε συνδυασμό με το άρθρο 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο παρέπεμψε την υπόθεση, η οποία είχε αρχικώς ανατεθεί στο τρίτο πενταμελές τμήμα, στο τρίτο τμήμα, αφού άκουσε τους διαδίκους.
- 11 Στην υπό κρίση διαδικασία, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση περί ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές αλεύκαστων βαμβάκερων υφασμάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Ινδίας, Ινδονησίας, Πακιστάν και Τουρκίας,

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

13 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στις 31 Ιουλίου 1996, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου και:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή, συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος αποζημιώσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

14 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου διεξάγεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) κρίνει ότι η δικογραφία περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία για τον σχηματισμό δικανικής πεποιθήσεως στοιχεία προκειμένου να αποφανθεί και, επομένως, δεν υπάρχει λόγος διεξαγωγής προφορικής διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού του ακυρωτικού αιτήματος

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 15 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή ισχυρίζεται, κυρίως, ότι η έναρξη της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ είναι προπαρασκευαστική πράξη, το πρώτο στάδιο διαδικασίας η οποία μπορεί να καταλήξει στη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 19, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 1996, T-134/95, *Dysan Magnetics* και *Review Magnetics* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-183, σκέψη 23).
- 16 Η Επιτροπή αντικρούει ως άσχετη προς την υπόθεση την επιχειρηματολογία που η προσφεύγουσα αντλεί από το γεγονός ότι το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου της 23ης Νοεμβρίου 1970 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149, δημοσιευθέν στην αγγλική γλώσσα στη JO 1977, L 361, σ. 59, στο εξής: άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου), το οποίο προσαρτήθηκε στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, επιβάλλει στην Επιτροπή, προ της ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ορισμένες προϋποθέσεις, τις οποίες το όργανο δεν τήρησε εν προκειμένω. Πράγματι, εφόσον η έναρξη της διαδικασίας δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως, οι ειδικοί λόγοι για τους οποίους ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωσή της είναι άνευ σημασίας.
- 17 Η έναρξη της επίδικης διαδικασίας δεν συνιστά το έσχατο πέρας ειδικής διαδικασίας, διαφορετικής από τη διαδικασία η οποία παρέχει στη συνέχεια τη δυνατότητα εκδόσεως αποφάσεως επί της ουσίας, σε αντιδιαστολή προς την ανάκληση του ευεργετήματος της εξαιρέσεως από τα πρόστιμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 1967, 8/66, 9/66, 10/66 και 11/96, *Cimenteries CBR* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 489), η οποία ενδέχεται να πλήξει τις κοινοποιηθείσες συμπράξεις δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 6, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25· στο εξής: κανονισμός 17).

- 18 Η θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ στηρίζεται, κατά την Επιτροπή, στις οικείες διατάξεις του κανονισμού αντιντάμπινγκ και όχι, όπως κακώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, στην έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επομένως, το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από τον σοβαρό χρηματοπιστωτικό κίνδυνο καταβολής προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, στον οποίο θα ήταν εκτεθειμένη λόγω της κινήσεως της διαδικασίας, πρέπει να απορριφθεί, καθόσον στηρίζεται στην εσφαλμένη αυτή βάση.
- 19 Εν αντιθέσει προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η κατάσταση στην υπό κρίση υπόθεση δεν είναι παρεμφερής προς εκείνη των υποθέσεων κρατικών ενισχύσεων. Το γεγονός ότι στην κίνηση διαδικασίας υπό την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης αποδίδεται ο χαρακτήρας πράξεως κατά της οποίας χωρεί προσφυγή ακυρώσεως δεν οφείλεται στην κίνηση της διαδικασίας, αλλά στις συνέπειες που επιφέρει η διαδικασία κρατικής ενισχύσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1992, T-10/92, T-11/92, T-12/92 και T-15/92, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2667, σκέψη 47).
- 20 Η Επιτροπή παρατηρεί, επικουρικώς, ότι, εν πάση περιπτώσει, η έναρξη της διαδικασίας δεν αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα, η οποία δεν μπορεί να προβάλει κανένα έννομο συμφέρον. Ο κανονισμός αντιντάμπινγκ αφορά την προστασία των χωρών της Κοινότητας κατά του ντάμπινγκ εμπορευμάτων προερχομένων από τρίτες χώρες και, όπως διευκρινίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 10, στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας κατονομάζονται το οικείο προϊόν και οι οικείες χώρες και όχι μεμονωμένοι εξαγωγείς ή εισαγωγείς.
- 21 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι η υπό κρίση διαφορά διαφέρει από την προπαρατεθείσα υπόθεση *Dysan Magnetics και Review Magnetics* κατά Επιτροπής, καθόσον η επίδικη απόφαση περί ενάρξεως διαδικασίας κατ' εφαρμογή του κανονισμού αντιντάμπινγκ δεν λαμβάνει υπόψη τη διαδικασία που καθιερώνει το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου. Κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής, πριν από τη θέσπιση προσωρινών μονομερών μέτρων προστασίας, όπως η έναρξη έρευνας αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή όφειλε να

υποβάλλει αίτηση στο Συμβούλιο Συνδέσεως και να αναμείνει μέχρις ότου το Συμβούλιο αποφανθεί εντός προθεσμίας τριών μηνών ή δεν προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια. Η επίδικη απόφαση περί ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ μεταβάλλει, κατά συνέπεια, αμετακλήτως και σαφώς τη νομική θέση της προσφεύγουσας, στο μέτρο που τροποποιεί το καθιερωμένο θεσμικό πλαίσιο για την επίλυση της επίμαχης διαφοράς αντιντάμπινγκ.

22 Καθόσον συνιστά πράξη περατώσεως της διαδικασίας του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου, η επίδικη ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ εξομοιώνεται, κατά την προσφεύγουσα, με την εκδιδόμενη δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 6, του κανονισμού 17 απόφαση και αποτελεί το έσχατο πέρας ειδικής διαδικασίας, η προηγούμενη κίνηση της οποίας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του κανονισμού αντιντάμπινγκ.

23 Κατά την προσφεύγουσα, η σημασία της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία εκδόθηκε κατά την περάτωση του σταδίου εκτιμήσεως των αποδείξεων που συνοδεύουν την καταγγελία, έγκειται στο γεγονός ότι δημιουργεί τη νομική βάση για την επιβολή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ. Κατά το Δικαστήριο όμως παραδεκτώς ασκείται προσφυγή ακυρώσεως κατά της ανακλήσεως του ευεργετήματος της εξαιρέσεως από τα πρόστιμα, το οποίο ίσχυε υπέρ κοινοποιηθείσας συμπράξεως, καθόσον η ανάκληση αυτή εξέθετε την προσφεύγουσα σε σοβαρό χρηματοπιστωτικό κίνδυνο και είχε, επομένως, ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της νομικής της καταστάσεως (προσπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Μαρτίου 1967, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής).

24 Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλομένη απόφαση περί ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ συνιστά, από τυπικής απόψεως, το σημείο ενάρξεως διαδικασίας και παράγει, ως εκ τούτου, αποτελέσματα παρεμφερή προς τα αποτελέσματα αποφάσεως περί ενάρξεως της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

25 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι η ταυτότητα των παραγωγών και εξαγωγέων των επίμαχων τουρκικών βαμβακερών υφασμάτων ήταν γνωστή στην Επιτροπή από προηγούμενη υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή είχε συλλέξει πάρα πολλά στοιχεία που τους αφορούσαν. Η προγενέστερη αυτή διαδικασία περατώθηκε παράλληλα με την κατάθεση νέας καταγ-

γελίας και η επίδικη ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δημοσιεύθηκε δύο μόλις ημέρες μετά την ημερομηνία της ανωτέρω περατώσεως. Καίτοι πρόκειται για νέα διαδικασία, πρέπει να εξομοιωθεί, λόγω των περιστάσεων που της προσιδιάζουν, με διαδικασία εξετάσεως, στο πλαίσιο της οποίας είναι γνωστή η ταυτότητα των μερών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 26 Το αίτημα που υποβλήθηκε δυνάμει των άρθρων 173, τέταρτο εδάφιο, 174 και 176 της Συνθήκης έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της πράξεως με την οποία η Επιτροπή κίνησε την επίδικη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Προκειμένου το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του παραδεκτού του αιτήματος αυτού, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι συνιστούν πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα των προσφευγόντων, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική τους κατάσταση (διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 1991, C-66/91 και C-66/91 R, Emeralds Meats κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-1143, σκέψη 26, και απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-476/93 P, Nutral κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-4125, σκέψη 28).
- 27 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όταν πρόκειται για πράξεις η κατάρτιση των οποίων πραγματοποιείται σε περισσότερες φάσεις, συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως (προπαρατεθείσα απόφαση IBM κατά Επιτροπής, σκέψεις 10 και επ.· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1990, T-64/89, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-367, σκέψη 42, της 18ης Δεκεμβρίου 1992, T-10/92, T-11/92, T-12/92 και T-15/92, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2667, σκέψη 28, και της 27ης Ιουνίου 1995, T-186/94, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1753, σκέψη 39).
- 28 Επομένως, πρέπει να εκτιμηθεί αν η προσβαλλομένη πράξη μπορεί να παραγάγει, αφεαυτής, έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας ή, αντιθέτως, συνιστά απλό προπαρασκευαστικό μέτρο ο

παράνομος χαρακτήρας του οποίου θα μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κατά της τελικής αποφάσεως, εξασφαλίζοντας επαρκή προστασία στους ενδιαφερομένους (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, Akzo Chemie κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 19, και προπαρατεθείσα απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1992, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 31).

- 29 Από πάγια νομολογία (προπαρατεθείσα απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1992, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 42) προκύπτει ότι μόνον οι πράξεις που επηρεάζουν άμεσα και αμετακλήτως τη νομική κατάσταση των οικείων επιχειρήσεων είναι ικανές να δικαιολογήσουν, ήδη προ της περατώσεως της διοικητικής διαδικασίας, το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως.
- 30 Από τις διατάξεις του κανονισμού αντιντάμπινγκ προκύπτει όμως ότι η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τη διεξαγωγή των ερευνών και με την έκδοση αποφάσεως, βάσει των ερευνών αυτών, για το αν θα περατώσει τη διαδικασία ή, αντιθέτως, θα τη συνεχίσει, είτε θεσπίζοντας προσωρινά μέτρα, είτε προτείνοντας στο Συμβούλιο την θέσπιση οριστικών μέτρων.
- 31 Κατά συνέπεια, η πράξη με την οποία η Επιτροπή κινεί διαδικασία αντιντάμπινγκ είναι καθαρώς προπαρασκευαστική πράξη, η οποία δεν μπορεί να επηρεάσει άμεσα και αμετακλήτως τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας (προπαρατεθείσα διάταξη Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής).
- 32 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η έναρξη της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της διαδικασίας φιλικού διακανονισμού των διαφορών που ρυθμίζεται με το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου.

- 33 Πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι από την ανάλυση των διατάξεων του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου δεν προκύπτει ότι η έναρξη διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού αντιντάμπινγκ έχει ως συνέπεια να στερεί την προσφεύγουσα από τη δυνατότητα διευθετήσεως της διαφοράς σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 του πρόσθετου πρωτοκόλλου.
- 34 Η διάταξη αυτή, η οποία δεν αποσκοπεί στον αποκλεισμό της εφαρμογής των μέσων κοινοτικής εμπορικής άμυνας, αλλά στη συμπλήρωση των λεπτομερειών εφαρμογής τους, δεν θέτει, πλην της ενημερώσεως του Συμβουλίου Συνδέσεως, καμία ειδική προϋπόθεση όσον αφορά την κίνηση απλώς και μόνον, εκ μέρους της Κοινότητας, διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 35 Επιπλέον, το άρθρο 47, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του προσθέτου πρωτοκόλλου επιτρέπει ρητώς σε καθένα από τα μέρη της Συμφωνίας Συνδέσεως να επιβάλλει συντηρητικώς προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ, για περιορισμένη διάρκεια, αφού ενημερώσει σχετικώς το Συμβούλιο Συνδέσεως.
- 36 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή ενημέρωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως, αφενός, για την καταγγελία που κατέθεσε η Eurocoiton στις 8 Ιανουαρίου 1996 και, αφετέρου, για την έναρξη της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 37 Κατά συνέπεια, η προσβαλλομένη ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να εμποδίσει ενδεχόμενη μεταγενέστερη επέμβαση του Συμβουλίου Συνδέσεως τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή θα σχεδίαζε τη θέσπιση προσωρινών μέτρων ή θα πρότεινε στο Συμβούλιο να θεσπίσει οριστικά μέτρα.

- 38 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, δεύτερον, ότι, εφόσον δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη περατώσεως της διαδικασίας του άρθρου 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου, η επίδικη ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να εξομοιωθεί, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, με απόφαση εκδιδόμενη δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 6, του κανονισμού 17 και δεν συνιστά, επομένως, το έσχατο πέρας ειδικής διαδικασίας, η οποία αποτέλεσε το το προστάδιο της ενάρξεως της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 39 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, τρίτον, ότι, καίτοι η έναρξη της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ μπορεί ενδεχομένως να εκθέσει την προσφεύγουσα στον κίνδυνο της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, δεν έχει κατ' ανάγκη ως συνέπεια την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, καθόσον η διαδικασία μπορεί να περατωθεί χωρίς τη θέσπιση μέτρων (διάταξη *Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής*, σκέψη 27).
- 40 Επιβάλλεται να τονιστεί, τέταρτον, ότι, όσον αφορά τη σύγκριση με τη διαδικασία στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα οι αποφάσεις περί ενάρξεως της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης συνεπάγονται επιλογή ως προς τον χαρακτηρισμό της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως και των σχετικών διαδικαστικών κανόνων και παράγουν κατά τον τρόπο αυτό, έναντι των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, οριστικά έννομα αποτελέσματα, τα οποία συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην αναστολή της καταβολής της σχεδιαζομένης ενισχύσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1992, C-312/90, *Ισπανία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1992, σ. I-4117, σκέψεις 21 έως 23, και C-47/91, *Ιταλία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1992, σ. I-4145, σκέψεις 27 έως 29).
- 41 Αντιθέτως, η κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να επηρεάσει άμεσα και αμετακλήτως τη νομική κατάσταση των οικείων επιχειρήσεων. Πράγματι, οι οικείες επιχειρήσεις ουδόλως υποχρεούνται να μεταβάλουν τις εμπορικές τους πρακτικές κατόπιν της κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και δεν μπορούν να υποχρεωθούν να συνεργαστούν στη διεξαγωγή της έρευνας (προπαρατεθείσα διάταξη *Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής*, σκέψη 27).

- 42 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλομένη κίνηση της διαδικασίας δεν παράγει έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, αλλά συνιστά προπαρασκευαστικό μέτρο, ο παράνομος, ενδεχομένως, χαρακτήρας του οποίου θα μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς με προσφυγή ακυρώσεως ασκουμένης, αναλόγως της περιπτώσεως, κατά της τελικής αποφάσεως, εξασφαλίζοντας στην προσφεύγουσα επαρκή προστασία.
- 43 Επομένως, η κίνηση της επίδικης διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να θεωρηθεί, ως εκ της φύσεως και των αποτελεσμάτων της, ως πράξη δυναμένη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.
- 44 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι το ακυρωτικό αίτημα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο, χωρίς να απαιτείται να κριθεί το ζήτημα αν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 45 Η Επιτροπή ζητεί επίσης να απορριφθεί ως απαράδεκτο το αίτημα αποζημιώσεως. Το δικόγραφο περιλαμβάνει απλώς τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή «υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στην προσφεύγουσα η παράνομη πράξη της» και δεν περιέχει, επομένως, κανένα από τα αναγκαία για τη στήριξη αγωγής αποζημιώσεως στοιχεία: τη συμπεριφορά που προσάπτεται στην Επιτροπή, την αιτιώδη συνάφεια και το ύψος της προσβαλλομένης ζημίας. Η προπαρατεθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Αιτομες κατά Επιτροπής (σκέψεις 73 έως 77), η οποία απέρριψε αίτημα αποζημιώσεως ως απαράδεκτο, έχει άμεση εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση.

- 46 Η προσφεύγουσα ζητεί με το δικόγραφο της από το Πρωτοδικείο, σύμφωνα με τα άρθρα 178 και 215 της Συνθήκης, να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στην προσφεύγουσα.
- 47 Στις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, από της ενάρεξης διαδικασίας αντιντάμπινγκ δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού αντιντάμπινγκ, οι εξαγωγείς των οικείων χωρών υφίστανται ζημίες έστω και αν δεν επιβάλλονται οριστικώς δασμοί. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η ζημία που υπέστη σε αριθμό εργατωρών τις οποίες τα μέλη του προσωπικού της χρειάστηκε να αφιερώσουν για την προετοιμασία που απαιτούσε η υπεράσπιση της υποθέσεως ανέρχεται σε 28 000 δολάρια (US) (21 407 ECU). Επιπλέον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι οι ζημίες που υπέστη λόγω της μειώσεως των εξαγωγών της προς την Κοινότητα, τη μοναδική εξωτερική της αγορά, την οποία μείωση προκάλεσε η αβεβαιότητα ως προς την έκβαση της επίδικης διαδικασίας, ανέρχονται σε 912 321 ECU.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 48 Από τον έλεγχο του παραδεκτού του ακυρωτικού αιτήματος προκύπτει ότι η κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας παράνομη πράξη, η οποία προκάλεσε την προβαλλομένη ζημία, στερείται εννόμων αποτελεσμάτων ικανών να επηρεάσουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας.
- 49 Κατά παγία νομολογία (διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1991, C-117/91, *Bosman* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-4837, σκέψη 20), η αγωγή αποζημιώσεως με την οποία ζητείται αποκατάσταση της ζημίας που απορρέει από τον παράνομο, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, χαρακτήρα πράξεως οργάνου είναι απαράδεκτη, εφόσον η πράξη αυτή στερείται εννόμων αποτελεσμάτων.
- 50 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 51 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει, εν όψει του αιτήματος της Επιτροπής, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.**

Λουξεμβούργο, 10 Δεκεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf